

ПРЕС КЛИПИНГ

17. фебруар 2016.

НАСЛОВИ

ММФ данас у Београду, сутра званични разговори (стр.2)

Левице има само у изборној кампањи (стр.2)

Нема решења за фабрику камиона (стр.4)

Преко 50 одсто незапослених у Опову (стр.5)

Само хиљаду радника тражи попуну изгубљених година (стр.6)

Премијер: Ради се на решењу за РТБ Бор и Ресавицу (стр.7)

"Микроелектроника" – фирма којој стално недостају кадрови (стр.8)

ИТ сектор постаје велика фабрика (стр.9)

Најтраженији послови: Кувари, механичари, фризери, инжењери (стр.10)

Неприхватљива разлика у платама у јавном сектору (стр.11)

Штрајк упозорења 25. фебруара и у нишким школама (стр.12)

ММФ данас у Београду, сутра званични разговори

Извор: Танјуг

Мисија Међународног монетарног фонда долази данас у Београд, а званични разговори представника ММФ са властима у Србији почињу сутра.

Преговори ММФ-а и српских званичника трајаће до 26. фебруара.

Србија је са ММФ-ом у фебруару 2015. склопила трогодишњи стенд-бај аранжман из предострожности вредан 1,2 милијарде евра.

Званичници ММФ и раније су истицали да је аранжман из предострожности избор Владе Србије, која не планира да повлачи тај новац.

Премијер Александар Вучић раније је изјавио да разговори које ће сутра имати са представницима ММФ неће бити лаки, али да нема шта да им замери.

„Не мислим да су наши противници. Они су нам сарадници и они су ту да нам помогну да би Србија била здравија и успешнија земља”, поручио је Вучић.

Упитан за наредну ревизију ММФ-а, премијер је рекао да они очекују и морају да виде још боље резултате у реформи јавних предузећа.

Одговарајући на новинарска питања у Влади Србије, Вучић је поновио да је Србија изашла из рецесије и да је пред нама пет година раста.

„Успели смо да поправимо пословни амбијент и нећемо се смирити док не уђемо у првих 40 земља света”, истакао је премијер.

Левице има само у изборној кампањи

Аутор: Дејан Спаловић

Приче о правима радника и социјалној заштити лепо звуче и привлачне су не само грађанима већ и политичарима, каже Владимир Пејић, док Владимир Милутиновић истиче да су наше леве партије приколице неолибералним политикама

Када би у Србији постајала радничка класа и развијени синдикати, онда би можда имала смисла расправа Борислава Стефановића и Александра Вулина о томе ко заступа интересе обичног човека. Овако ће њихов предизборно темпирани „идеолошки” сукоб око тога ко је „лажни”, а ко „репарирани левичар” вероватно задовољити само њихове малобројне присталице и бираче.

Иако левичарске идеје имају немали број присталица, на основу истраживања агенције Фактор плус, само би Социјалистичка партија Србије и Демократска странка прешле цензус уколико би саме ишле на изборе, а са добром кампањом вероватно би то пошло за руком и Социјалдемократској партији Србије, сматра Владимир Пејић, директор агенције Фактор плус.

„Приче о правима радника и социјалној заштити лепо звуче и привлачне су не само грађанима, већ и политичарима. Проблем је што се у Србији изгубила идеолошка подела на левицу, десницу и центар. Социјалисти имају чврсто бирачко тело и бар на речима боре се за права

радника, а Демократска странка је више грађанска партија, иако се декларише као левичарска”, каже Пејић.

Овај истраживач, који своје мишљење заснива на истраживању јавног мњења, сматра да ниједна од малих странака које се боре за левичарске идеје не би могла са сигурношћу да рачуна да ће да прескочити цензус. Пејић додаје да је велико питање да ли оне уопште имају шансе да уђу у парламент уколико не буду склопиле изборне коалиције.

Чак три политичке партије које се идеолошки декларишу као левичарске и које у свом називу имају појмове „социјалдемократска” и „социјалистичка” деле власт са десним напредњацима. На листи СНС-а наћи ће се и кандидати Социјалдемократске странке Србије (СДПС) Расима Љајића и Покрета социјалиста (ПС) Александра Вулина.

Филозоф Владимир Милутиновић, уредник портала „Двоглед”, сматра да леве партије које се удружују с доминантним СНС-ом имају само клијентелистичке амбиције, јер је, како наводи, очигледно да од остваривања њиховог програма неће бити ништа.

„Ми доскора нисмо уопште имали модерну левицу, већ само номинално леве партије које су биле приколице неолибералним политикама. СПС и СДПС су добри примери. Ове партије немају било какву идеолошку основу или филозофију левице, већ напросто експлоатишу имиџ левице, најчешће чињеницу да им је у имену неки термин повезан са левицом – ’социјалистичка’ или ’социјалдемократска’”, истиче Милутиновић.

Он сматра да је једина партија која је најавила антинеолиберални програм засад Левица, додајући да је Демократска странка управо у спору с Борком Стефановићем показала да није лева партија, већ више партија неолибералног центра.

Овакву оцену Левице Србије не подржава социолог Јово Бакић. Он се недавно разишао с Бориславом Стефановићем, коме је својевремено помогао у писању програма и профилисању покрета. Бакић је у интервјуу за „Курир” констатовао да Левица Србије није левица: „Реч је о гомили рециклираних кадрова ДС-а са локала, који су изгубили позиције у странци, па су неки од њих прешли у СДС Бориса Тадића, па потом код Борка.”

До буђења социјалистичке алтернативе у Европи дошло је после избијања економске кризе крајем 2008. године, кад је постало јасно да је модел неолибералног капитализма, у коме доминирају банке и крупни капитал, доживео крах. Последице погрешне политике задуживања тадашње Владе Србије сносило је неколико стотина хиљада радника који су остали без посла или у робовским дуговима према банкама.

Управо велика беда и сиромаштво разлози су зашто у Србији нема плодног тла за леву опцију, сматра Ђорђе Вуковић из Цесида.

„У Србији ниједна политичка опција није кредибилна. Дакле, нема ни озбиљне левице, ни озбиљне деснице, јер су све партије популистичке”, каже Вуковић.

То мисли и социолог Невен Цветићанин, који наглашава да подела на левицу и десницу постоји само у оним земљама које су потпуно решиле своја државна, конституционална и стратешка питања, као што су Велика Британија, САД, Шпанија, Француска и Немачка.

„Будући да ми нисмо решили ова основна питања, нас деле према томе, а не да ли је неко за левицу или десницу. Поделе код нас нису толико концептуалне и код нас се гласа искључиво према афинитету одређеног лидера и због тога су све владе од пада комунизма у себи имале различите идеолошке елементе”, рекао је Цветићанин.

Он подсећа да је Слободан Милошевић направио коалицију с Новом демократијом либералне оријентације, а да су после били у коалицији с радикалима. После 2000. године у ДОС-у су биле разнородне политичке партије и то се наставило до данашњих дана, када су у власти партије деснице и левице.

„Само је у једном периоду подела на левицу и десницу нешто значила, и то пред Други светски рат, када се створио један експлицитно левичарски покрет – то је била Комунистичка партија.

Међутим, после доласка на власт, чак су и они у својој идеологији правили компромис с одређеним традиционалним вредностима”, закључио је Цветићанин.

Нема решења за фабрику камиона

Аутор: З. Радовановић

Држава није спровела сопствени закључак и угрозила приватизацију Заставе ИНПРО * Кинези одустају од Застава камиона, званично разлог застарела опрема, незванично јер држава није прихватила царинску заштиту те производње

Крагујевац - Прошло је већ месец и по дана од кад је министар привреде Жељко Сертић најавио покретање стечаја у Групи Застава возила у оквиру које, поред осталих, послују Фабрика аутомобила, Застава камиони, Застава специјални аутомобили Сомбор, те произвођач прикључних возила Застава ИНПРО, а статус некада највећег индустријског комплекса у Србији и даље је недефинисан.

Сертић се овим поводом више не оглашава, а ћути и менаџмент Групе Застава, као и пословодства њених фабрика. Незванично се ипак чује да, осим у Фабрици аутомобила која након доласка Фијата постоји још само на папиру, ни у једном предузећу из те групације не мисле да ће завршити у стечају. У Застави камионима и даље, према доступним информацијама, верују да ће самостално, или у конзорцијуму са "14. октобром" из Крушевца и Гошом из Смедеревске Паланке да почне производњу неборбеног војног возила за потребе Војске Србије.

Извори нашег листа у Групи Застава, међутим, тврде да је фабрика камиона много ближа стечају и банкруту но производњи војних возила. Наиме, од тог посла можда би нешто и било, али када би држава имала било какву стратегију привредног развоја којом би, највероватније, било спречено гашење производње камиона са традицијом дужом од седам деценија.

У локалној штампи се преносе мишљења појединих познавалаца домаћих привредних (не)прилика који тврде да су од приватизације Заставе камиона одустали сви потенцијални купци и стратешки партнери, јер су погони и технологија те фабрике застарели. Због тога су, тврде у тим круговима, од најављиваног стратешког партнерства одустале и кинеске компаније Хуанг хаи и ЈАК моторс. Ипак, бољи познаваоци ове проблематике истичу да је прави разлог одустајања Кинеза то што држава није прихватила услов да царинама затвори домаће тржиште за иностране произвођаче теретних и теренских возила. Да је то прихваћено, они би овде направили нову фабрику и донели савремену технологију. Како било, опстанак Заставине фабрике камиона, јединог произвођача лаких и средњих теретних возила од Торино до Блиског истока, све је неизвеснији.

Држава би, али из других разлога, најозбиљније могла да угрози и доскора изгледну приватизацију Заставе ИНПРО, за коју је, поновимо, заинтересован највећи произвођач прикључних возила у Европи, француска компанија Тригано. Подсетимо, од доласка Фијата, ИНПРО послује у изнајмљеном погону Заставе оружје "Сиви дом". Према закључку Владе, тај простор је, како тврде оружари, за око три милиона евра требало да се уступи ИНПРОУ. Та би фабрика постала власник погона које би Тригано купио, док би Застава оружје добила новац за изградњу једне производне хале и фабричке енергане. Ништа се од тога, међутим, није десило, јер Влада није реализовала сопствени закључак.

У пословодству ИНПРА тврде да су Французи спремни да плаћају закуп за "Сиви дом" још две године, до када би, како очекују, требало да буде решен проблем са производним простором крагујевачке фабрике аутомобилских приколица. Извори Данаса у ИНПРУ кажу да је опција са даљим закупом "Сивог дома" све мање интересантна Французима, јер би они новцем за двогодишњи закуп могли да изграде нову производну халу у Крагујевцу.

Представници Заставе ИНПРО и Триганоа недавно су са руководством Крагујевца разговарали и о могућности да се Застави ИНПРО обезбеди производни простор у фабрици "21. октобар", која има веће дугове према граду. Менаџменту Триганоа било је, том приликом, обећано да ће о могућности пресељења производње ИНПРА у "21. октобар" бити обавештен почетком ове седмице, од чега, наравно, није било ништа. Због тога су и челници Синдиката ИНПРА поручили да су све ближи одлуци о организацији радикалних протеста запослених у том предузећу.

- Просто је невероватно да у овој држави ни са ким не може да се направи никакав озбиљан договор - жале се они и траже начин да се сретну са председником Владе Александром Вучићем. Желе да га обавесте да њихова фабрика има озбиљног купца који је спреман не само да настави, већ и да унапреди и прошири производњу аутомобилских приколица у Крагујевцу и задржи на послу све раднике ангажоване на том програму.

Контејнери нису аутомобили, али...

Најизвеснија за сада је, изгледа, судбина фабрике Застава специјални аутомобили у Сомбору, у чијим погонима грчка компанија Спајдер већ дуже организује производњу контејнера за одржавање јавне хигијене. Контејнери нису аутомобили, али у транзицији на српски начин ипак је најбитније сачувати фабрике и какву-такву производњу.

РТВ РАДИО
ТЕЛЕВИЗИЈА
ВОЈВОДИНЕ

Преко 50 одсто незапослених у Опову

Извор:РТВ

ПАНЧЕВО - У Опову, једној од најмањих и најнеразвијенијих Војвођанских општина, више од 50 одсто радно способног становништва нема посао. Фирме које су некада запошљавале око две хиљаде људи, ПКБ Златица и погон Утва возила, затворене су пре више од деценије, а нових инвестиција нема.

У општини Опово потврђују да је незапосленост велика, али не толика колико тврди статистика, јер многи раде у Београду и Панчеву или се баве пољопривредом, а на евиденцији су службе за запошљавање.

Близину Панчева и Београда, од којих је Опово удаљено 30-ак километара, као и могућност брзог издавања дозвола, локална самоуправа наводи као шансу за привлачење инвеститора. Разговори се воде, али отежавајућа околност је то што државно грађевинско земљиште није могуће издати у закуп већ само отуђити, а то поскупљује поступак и одбија инвеститоре. "Размишљамо о отварању малих погона, који би запослили одређен број људи. Наша предност је то што смо мала локална самоуправа, можемо брзо и ефикасно да се организујемо и доставимо инвеститору све папире који су му је потребни. Увек излазимо инвеститорима у сусрет, када се ради о основној инфраструктури", каже Милош Марковић, председник Општине Опово.

"Овим буџетом је предвиђена одређена сума новца, пре свега за стимулисање пољопривреде. Планирано је и да формирамо фонд за развој привреде, али модалитет за реализацију тог пројекта још увек није сасвим дефинисан", вели Бранко Михајловић, заменик председника Општине Опово.

У локалној самоуправи кажу да ће субвенцијама и бескаматним кредитима подстицати пољопривредне произвођаче, пре свега за пластеничку производњу. Напомињу да нису у питању велика средства, јер Опово има буџет који износи једва нешто више од 200 милиона динара.

Само хиљаду радника тражи попуну изгубљених година

Аутор: Љ. Малешевих

На крају прошле године истекао је рок који је држава одредила за повезивање стажа радницима у фирмама које су у 2015. години приватизоване или завршиле у стечају. Мада је процењивано да ће то право искористити око 13.000 радника – и за толико издвојено новца – у законском року захтеви су поднети за само 920 радника. Због тога Асоцијација самосталних и независних синдиката Србије тражи од Министарства привреде да продужи рок за повезивање стажа радницима који су због завршетка приватизације остали без посла, а с „рупама” у стажу, да би они који су се двоумили да ли да прихвате понуду државе или не накнадно искористили ту могућност. Јер, велики део од тих 13.000 радника због неповезаног стажа не може у пензију. По оцени АСНС-а, држава је највећу грешку направила прописом да радници који желе да им држава повеже стаж треба да одустану од тужбе за исплату неисплаћених плата и неуплаћеног доприноса. Друга грешка државе, оцењују синдикалци, јесте што је обавезу повезивања стажа радницима препустила послодавцима пошто се показало да они нису много заинтересовани да омогуће запосленима да, када су већ остали без посла, остваре право – наравно, они који имају услове за то – на пензију.

Велики део од поменутих 13.000 радника није био спреман да одустане од тужбе, из страха да би то значило да се одриче не само потраживања за неуплаћене пензијске доприносе већ и плата које му послодавац дугује. Пошто многим радницима послодавци пропалих предузећа, која су или завршила у стечају или су ликвидирана, дугује и по 60 и плата, радници нису спремни да се зарад уплаћеног стажа одрекну онога што им се дугује. Тим пре што многи од њих већ имају судско решење о наплати заосталих плата, али не могу да га реализују па су сада у ситуацији да су на папиру милионери, а да у реалном животу немају ни динара нити могу да се пензионишу.

Председница АСНС-а Ранка Савић потврђује да је држава направила грешку када је право на повезивање стажа препустила искључиво послодавцима, а не радницима јер би запослени, тврди она, били мотивисанији да сами себи реше „рупе” у стажу, него послодавац који то није урадио ни док је фирма радила. Посебно је питања шта радници да очекују од оних послодаваца и фирми које више и не постоје јер је мала вероватноћа да ће газда сад поднети захтев за повезивање „рупа” у стажу и да га је уопште брига за раднике које је оставио и без могућности да једног дана дођу до пензије.

Иначе, запосленима би се повезивао стаж на најнижој основици за обрачун доприноса, без обзира на то колику су стварно зараду имали. Ту су ти радници већ на губитку, али много више ће изгубити ако ни то не прихвате и заувек остану без стажа који није покривен пензијским доприносима.

Како је повезивано

Закон о повезивању стажа донет је 2003. године и односио се на период од 1. јануара 1991. до 31. децембра 2003. године. У том циклусу је сваком раднику у просеку уплаћено по две године и три месеца. После тога је још неколико пута, али уредбама или одлукама, доношена одлука о повезивању стажа, и то је чињено све до 2012. године, када је такву праксу зауставио Уставни суд Србије.

Премијер: Ради се на решењу за РТБ Бор и Ресавицу

Извор:Бета

Премијер Србије Александар Вучић изјавио је данас да још не постоји решење за РТБ Бор и за Ресавицу, али да се ради на томе

Премијер Србије Александар Вучић изјавио је данас да још не постоји решење за РТБ Бор и за Ресавицу, али да се ради на томе.

Вучић је на конференцији за новинаре да је консултантска кућа Мекинзи ушла у РТБ Бор да би направила "дијагностику" и да би било урађено све што може.

"Ја имам питање за све у Србији. Ко год да има решење, нека нам помогне. Оно што би неки други да траже - да то или затварамо или буд-зашто дамо. А ми то не желимо", рекао је Вучић. Он је рекао да ће бити уништена будућност источне Србије, ако се затворе РТБ Бор и Ресавица. "30.000 људи да избацимо из система, то за нас није лако. Можда је економски дугорочно здравије, али би у потпуности унуштило будућност у источној Србији. Ја на то нисам спреман као председник Владе Србије", казао је он.

"Ми морамо да понудимо решење за оне проблеме који су за нас највећи, а то су РТБ и Ресавица и ова предузећа која имају заштиту Србије", рекао је Вучић и додао да ће пета ревизија аранжмана са ММФ-ом бити кључна.

Он је казао да ће 18. фебруара у Београду разговарати са шефом мисије Међународног монетарног фонда за Србију Џејмсом Руфом.

Вучић је казао да не постоје претње реформама у Србији већ "отпор" и да је то "нормално и логично".

Он је најавио да ће после 30 година две велике компаније инвестирати у Новом Саду и запослити 5.000 људи.

Вучић је рекао да се није уплашио најаве опозиције да ће се ујединити и да је радио савесно.

"Оно што је мене изненадило је та лакомисленост неких политичких противника и њихових медијских подржавалаца. Ето Србија је седма најбеднија земља на свету, а заборавише да кажу да је Шпанија шеста. Па, Србија испаде богатија од Шпаније, а није баш", навео је премијер Србије.

Вучић није желео да одговори на питање да ли је реално да хашки оптуженици буду изручени трибуналу после избора.

"Све што сам имао да кажем по питању Хашког трибунала ја сам рекао. Интересантно ми је да по новинама читам шта ће се догодити да то ни сам нисам знао", рекао је он.

"Микроелектроника" – фирма којој стално недостају кадрови

Извор: РТС

Стручњаци за информационе технологије и инжењери практично не би смели да буду без посла, с обзиром на то да стално расте потражња за тим профилима. Према анализи "Инфостуда", после програмера, машинских и електроинжењера, највише шанси за посао у прошлој години имали су фризерски, ауто-механичари и кувари. Иако Србија хронично муку мучи са незапосленостју, постоје фирме којима стално недостају кадрови.

Нису пресудне године и образовање, факултетска диплома је пожељна али цениће вас подједнако ако сте до практичних знања дошли и другим путем.

Припремила Светлана Јанићијевић

На порталу "Микроелектронике", уз огласе за радна места, чека вас порука "Да ли тражиш посао, или желиш да радиш, огромна је разлика?". Тренутно им недостаје двадесетак инжењера.

"Млади људи данас хоће одмах да буду менаџери, нема ни 22 године и одмах директорско место хоће, е није такав живот, то није реално. По мени, треба се држати реалности, да кренете неким темпом у животу да будете прво почетник у неком послу, па све искуснији и искуснији, на крају па ако вас занима менаџерски посао, ми такве једва чекамо, верујте ми", каже директор компаније "Микроелектроника" Небојша Матић.

Занимљива је процедура запошљавања: онај ко после заједничког интервјуа са свим кандидатима за неки посао буде изабран, доказује се на пробном раду. Да ли и после тог периода остаје у фирми – оцењују људи који с њим раде.

"После тих месец дана дођем у ту канцеларију и буквално поставим једно врло једноставно али сурово питање: Да ли нови колега повећава вашу плату? Нисам питао да ли је он супер лик, да ли је забаван и духовит... и врло су људи сурови кад се ради о њиховој плати", каже Матић.

Не раде овде само инжењери и ИТ стручњаци, има и оних који су као грађевински радници зидали зграду у којој је данас фирма, па су их после тога задржали у производњи.

Радник "Микроелектронике" Александар Костић каже да директор има такву теорију да, ако си добар гипсар или било шта, можеш да будеш добар у било ком послу.

"Ми смо поставили неки стандард, све што се види на тим плочицама то смо ми измислили и сви су прихватили као стандард", каже Костић.

Постављају стандарде и креирају производе које извозе широм света, а већина запослених ту је нашла први посао. И даље примају почетнике.

"Један од слогана наше странице за пријаву за посао био је *Имаш ли петљу да промениш свет?*, буквално када дођеш и седнеш на радно место, сваким својим радом ти утичеш на неког тамо ко тај производ користи", каже Александар Николић из Одељење за развој интернет сервиса "Микроелектронике".

Анализа тржишта рада за 2015. коју је радио сајт "Инфостуд" показује да расте понуда послова за ИТ стручњаке и инжењере.

"Постоји велики број здравих компанија које су свесне тога да само запошљавањем квалитетних кадрова могу да остваре стратешке циљеве. Што је компанија мотивисанија, њен процес селекције је много развијенији", каже Татјана Видаковић из "Инфостуда". Зато стручњаци саветују: да бисте добили добар посао, није довољно формално образовање, на цени су различите вештине, али и мотивисаност за рад која се препозна већ на првом интервјуу.

ИТ сектор постаје велика фабрика

Извор: Дневник

Београд - Број запослених у Новом Саду мањи је за 16,6 одсто у односу на 2008 годину, кажу подаци Републичког завода за статистику.

Статистика наводи да је марту 2015. године у Новом Саду је радило 124.738 људи, што је за безмало 25.000 мање запослених него пре седам година. Тај број није се значајније променио ни после спроведеног истраживања Републичког завода за статистику, каже председник Градског већа Савеза самосталних синдиката Новог Сада Владимир Гвозденовић.

"У Новом Саду се у протекле две деценије није отворила ниједна фирма, која би примила више стотина радника", истиче Гвозденовић. Истовремено ниједна новоотворена фирма у протеклих 20 година није унапређивала пословање у смислу примања нових радника и повећања обима производње. Изузетак је само Индустрија меса "Матијевић" која има најсавременију кланицу у ширем окружењу и у чијем погону - преради и трговини, ради око 1.600 запослених.

Гледајући по гранама привреде једино се у сектору информационих технологија бележи раст запослених па је у Новом Саду 2011. године у овом сектору било 4.857 запослених, а у марту 2015. године 5.840. Број запослених и даље се повећава, истиче Гвозденовић, и према неким проценама најчешће се у ИТ сектору и региструју нове фирме али не са превише запослених. Статистика је забележила да је број запослених у периоду од 2008. до 2015. године порастао и у области услуга, и то у хотелијерству и трговини на велико и мало за више стотина.

На посао у ресторани и хотеле 2008. године долазило је 1.182 радника а 2015. у ред за плате чекало је 1.974 запослених. У трговини је било запослено 17.136 лица, а 2008. је радило три стотине трговаца мање. другим привредним гранама -

У прерађивачкој индустрији 2008. године радило је 18.301 радника, док је у марту 2015 године било упуслено 6.000 мање радника. Посматрајући шире ову привредну граду може се рећи да је после приватизације, у Новом Саду број запослених знатно смањен у свим предузећима ("Неопланта", "Данубиус", "Албус"...), да су нестале читаве фабрике, и да је без посла остало највише оних који су радили у металском комплексу.

"Из привредног живота града нестали су гиганти попут "Победе" у Петроварадину која је запошљавала 6.000 радника па се сада хале овог металског предузећа користе за издавање у закуп углавном малим фирмама. Нема ни "Мотинса", а у "Југоденту", некадашњем произвођачу стоматолошке опреме, тренутно се преуређују хале за трговину. Од фабрика у металском комплексу ради још "Новкабел", али са свега 200 до 250 радника. Зато је сада

велики комплекс фабрике, грађен за време СФРЈ, готово празан , а у реду за плату у то доба радило је и 5.000 радника", истиче Гвозденовић.

Најтраженији послови: Кувари, механичари, фризерски, инжењери

Аутор: Анка Милошевић

На сајту Инфостуд током 2015. године објављено је 19.000 огласа за посао што је повећање од 27 одсто у односу на претходну годину а у просеку за један посао је конкурисало 130 кандидата. Татјана Видаковић из Инфостуда каже да су ово охрабрујући подаци јер је понуда послова порасла. Такође, истиче и да уколико је позиција боља онда се на један конкурс пријави неколико стотина па и хиљаду људи.

Према њеним речима, трендови показују да је порасла понуда послова из области ИТ, администрације, трговине, продаја, економије и машинства а да је забележен пад понуде послова из области маркетинга и ПР-а.

“Сигурно није лако наћи посао у Србији али ми саветујемо кандидате да се наоружају стрпљењем и крену у потрагу. Тражење посла је посао за себе”, наглашава Видаковић.

Додаје да је најчешће питање људи који траже посао: “Да ли је могуће наћи посао а да то није преко везе?” Она пак каже да ако се полази са тим ставом да је немогуће наћи посао без везе онда га неће ни наћи и да они увек саветују људе да има добрих компанија које, преко конкурса, траже квалитетне људе.

Исти одговор важи и за оне који не верују да могу наћи посао ако нису чланови странке.

“Говорење да тога нема било би смешно али у потрагу за послом се не креће са тим ставом.

Прилагодите ЦВ сваком конкурс, мотивационо писмо је јако важно јер вам пружа прилику да објасните зашто сте ви добар кандидат за посао. Мислим да није срамота упутити писмо ХР сектору неке компаније иако немају објављене конкурсе, тиме показујете проактивност”, саветује Татјана Видаковић.

Најлакше до посла долазе програмери, машински инжењери, инжењери електротехнике, кувари, аутомеханичари, фризерски и ту је понуда послова већа од потражње, истиче она.

Са друге стране, интересовање је веће од понуде за позиције супервизор продаје, радници физичког обезбеђења, фактуристи.

Говорећи о незапослености младих, Видаковић каже да је њима проблем што се као услов за неку позицију наводи поседовање искуства које они немају након изласка са факултета. Савет за њих је да о послу размишљају унапред, током студија, да иду на праксу у неке компаније, похађају семинаре... јер ће им то доста помоћи у тражењу посла. И волонтирање је такође, важна ставка у ЦВ-у.

Наводи и да је јако важно неформално знање које кандидати поседују.

“Прошло је време када је вредност била да добијете један посао и да га радите до пензије. Промена посла је добра”, каже она.

Неприхватљива разлика у платама у јавном сектору

Аутор: Предраг Томовић

Двије и по године било је потребно за припрему и усаглашавање новог Закона о зарадама у јавном сектору који би у сриједу требало да се нађе пред црногорским посланицима. Но, у оба Синдиката протестују због како тврде драстичног увећања плата јавним функционерима у односу на мала примања највећег броја запослених чији је послодавац држава.

У Црној Гори ради 50.000 запослених чији је послодавац држава. Од тог броја само је хиљаду функционера док су остали запослени високе и средње стручне спреме са најмањим примањима. Њихове плате, тврди министар финансија **Радоје Жугић**, према новом Закону о зарадама у јавном сектору неће бити додатно умањене.

"Овај закон неће смањити зараде нити ће трошак у доношењу овог закона бити 10 милиона еура. Имамо и комисије и радна тијела и савјете и управне одборе а све то повлачи огроман новац који ће сада да се пресијече и усмјери на зараде", наводи Жугић.

Зараде онима који примају најмање неће бити додатно умањене, али ће зато они из групе функционера који су распоређени у три групе (А, Б, Ц) убудуће примати увећане зараде.

Та разлика у коефицијентима је толико велика да су је у Унији слободних синдиката назвали дискриминацијом у односу на већину запослених у јавном сектору сврстаних у групу Д.

"Оно што је најружније и што боде очи, против чега смо били и због чега смо ту норму назвали дискриминаторском јесте то да постоји однос између најниже плате запосленика који има високу стручну спрему, да не упоређујемо са средњом или нижом, по шест до десет пута већи у корист ових који припадају групама А, Б или Ц. Ми прихватимо да постоје позиције, функцинери које би требало да буду изузете као што су председник државе, премијер или председник Скупштине, министри, врховни државни тужилац и сличне, али сви остали не би смјели да иду толико далеко у односу на групу Д која има иначе мале коефицијенте", каже за РСЕ **Срђа Кековић**, генерални секретар Уније слободних синдиката Црне Горе (УССЦГ).

И у Савезу самосталних синдиката Црне Горе такође су незадовољни том великом разликом у распону коефицијената за плате запослених у јавном сектору.

"Један од наших кључних захтјева је био повећање коефицијената у групи Д и то је било повећање од 1, не процената него за 1 коефицијент да се повећа. Указали смо на огромну разлику између највећег коефицијента у групи Д и најнижег у осталим групама", истиче **Душко Зарубица**, генерални секретар Савеза самосталних синдиката Црне Горе (СССЦГ).

И Зарубица и Кековић посланике позивају да када дође до гласања о закону у Скупштини не доносе одлуке на штету већине запослених у црногорском јавном сектору.

"Сада је на посланицима и на свим посланичким клубовима да амандмански дјелују и нађу неко рјешене", очекује Зарубица.

"Оно што би наша жеља била јесте да се овај закон сада не усваја док се не испеглају неке нелогичности", поручује Кековић.

Дискриминација запослених

Појединим политичарима чини се више је засметало то што ће се о закону посланици изјашњавати прије избора него због тога што дискриминише највећи број запослених у јавном сектору.

Међу онима којима је најспорнији тајминг је и **Александар Дамјановић** из СНП који је о томе говорио на сједници Одбора за економију, буџет и финансије који је у понедељак дао зелено свијетло за приједлог Закона о зарадама у јавном сектору.

"Мој став је да овај предлог треба да буде повуче и да он треба да буде први акт који ће нови скупштински сазив, надам се у новембру расправити", прецизирао је Дамјановић.

Сједница Скупштине Црне Горе на чијем дневном реду је и приједлог Закона о зарадама у јавном сектору заказана је за сриједу док би посланици, како се очекује о том закону, требало да гласају у четвртак.

Штрајк упозорења 25. фебруара и у нишким школама

Аутор С. Ј. Извор Јужне вести

Пошто су сва четири синдиката просветних радника премијеру и министру Вучићу најавила штрајк упозорења за 25. фебруар, први час у преподневној и поподневној смени тог дана губиће и ђаци у нишким школама.

Како каже председница Градског одбора Самосталног синдиката образовања **Зорица Китановић**, очекује се да се на штрајк одазове 70 до 80 одсто школа.

Штрајку ће се придруживати неше колеге без обзира на то ком синдикату припадају, али и они који нису синдикално организовани - каже Китановићева.

Додаје да је могуће да до 25. фебруара дође до нових преговора са представницима Владе и Министарства просвете и да ће се у складу са тим даље и поступати.

Како пише у Одлуци о штрајку упозорења просветних радника, разлог за њега је то што Закон о платама није поправио њихов материјални положај, тако да захтевају повећање коефицијента, и то 4 % од априлске и 4 % од октобарске плате.

Осим тога, траже и исплату награде од **5.000 динара** која је утврђена Посебним колективним уговором.

Китановићева је као проблем навела и то што повећање плата од 4 одсто **нису добили благајници и техничко особље школа.**

Ако Влада и Министарство не прихвате ове предлоге, просветни радници ће, како је најављено, наставити протесте, штрајкове и "остале синдикалне активности".